

Actualiteiten inzake levensverzekeren & banksparen 2010

*Opgemaakt d.d.: 16 september 2009 (gew.2)
Auteur: Erik van Toledo
Bron: Fiscale site Levensverzekeringen
WWW: fiscaalleven.nl
E-mail: mail2fsl@wxs.nl*

Inhoudsopgave bundel actualiteiten leven & banksparen (2010)

Inleiding	5
1. Belastingplan 2010 (BP 2010)	7
1.1. <i>Algemeen</i>	7
1.1.1. Herleving dubbele hypotheekrenteaftrek na tijdelijke verhuur	7
1.1.2. Uitbreiding banksparen	7
1.1.3. Persoonsgebonden aftrek en schulden in box 3	8
1.1.4. Gevolgen voor bedrijfsleven en burgers	9
1.2. <i>Wet IB 2001</i>	9
1.2.1. Wettekst; Artikel 3.111, tweede lid, (Art. I, ond. N)	9
1.2.2. Wettekst; In artikel 5.3, derde lid, (Art. I, ond. O)	10
1.2.3. Wettekst; Artikel 5.3 (Art. I, ond. P)	11
1.2.4. Wettekst; Artikel 5.10 (Art. I, ond. Q)	12
1.2.4. Wettekst (m.i.v. 2012); Artikel 3.111, tweede lid, (Art. II)	13
1.3. <i>Wet LB 1964</i>	13
1.3.1. Wettekst; Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende: Artikel 11a (Art. III, ond. A)	13
1.3.2. Wettekst; In artikel 19b, achtste lid, (Art. III, ond. C)	15
1.3.3. Wettekst; Artikel 32bb (Art. III, ond. I)	16
1.4. <i>SW 1956</i>	16
Wettekst; Aan het slot van artikel 32, vijfde lid, (Art. XI, ond. A)	16
1.5. <i>AWR</i>	16
Wettekst; In artikel 30i, eerste lid, onderdeel a, (Art. XXV, ond. B)	16
1.6. <i>Invoeringswet 1990</i>	16
Wettekst; In artikel 44b, eerste lid, (Art. XXVI, ond. C)	16
1.7. <i>Inwerkingtreding Belastingplan 2010 (Art. XXXIX)</i>	17
2. Fiscale Vereenvoudigingswet 2010 (FVW 2010)	18
2.1. <i>Algemeen</i>	18
2.1.1. Vereenvoudiging bijleenregeling	18
2.1.2. Vereenvoudiging lijfrenten/pensioenen	18
2.1.3. Vereenvoudiging box 3	20
2.1.4. Heffingsrente, revisierente, betalingskorting en verzamelinkomen onderdeel van belastingaanslag	20
2.1.5. Startdatum heffingsrente voor IB	21
2.1.6. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger	21
2.2. <i>Wet IB 2001</i>	22
2.2.1. Wettekst; Artikel 3.119a (Art. I, ond. F)	22
2.2.2. Wettekst; In artikel 3.120, vierde lid, onderdeel a, (Art. I, ond. G)	22
2.2.3. Wettekst; In artikel 3.133 (Art. I, ond. H)	23
2.2.4. Wettekst; Aan artikel 3.136 (Art. I, ond. I)	23
2.2.5. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.116 (Art. III, ond. K)	24
2.2.6. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.116a (Art. III, ond. L)	24
2.2.7. Wettekst (m.i.v. 2011); In artikel 3.118, tweede lid, onderdeel a, (Art. III, ond. M)	24
2.2.8. Wettekst (m.i.v. 2011); In artikel 3.119a, negende lid, (Art. III, ond. N)	24
2.2.9. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.120 (Art. III, ond. O)	25
2.2.10. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.130 (Art. III, ond. P)	25
2.3. <i>AWR</i>	25
Wettekst; Artikel 30f (Art. XV, ond. D)	25
2.4. <i>Invoeringswet Wet IB 2001</i>	26
Wettekst; Artikel I, onderdeel O, (Art. XXV)	26
2.5. <i>Inwerkingtreding FVW 2010 (Art. XXVII)</i>	27
3. Fiscale onderhoudswet 2010 (FOW 2010)	28
3.1. <i>Algemeen</i>	28
3.2. <i>Wet IB 2001</i>	28

3.2.1. Wettekst; In artikel 3.126, eerste lid, onderdeel b, (Art. I, ond. A):	28
3.2.2. Wettekst; Artikel 3.129 (Art. I, ond. B):	28
3.3. <i>Wet LB 1964</i>	28
3.3.1. Wettekst; In artikel 19a, eerste lid, onderdeel f, onder ten tweede, (Art. II, ond. B)	28
3.4. <i>Inwerkingtreding FOW 2010 (Art. XXIV)</i>	29

Inleiding

Het op 15 september 2009 bij de Tweede Kamer ingediende Belastingplan 2010 en aanverwante wetsvoorstellen vormen de fiscale agenda van het kabinet voor 2010 en daarna. Dit jaar bevat deze fiscale agenda een uitwerking van de ambities van het kabinet uit het coalitieakkoord en aanvullend beleidsakkoord. Daarbij staan de speerpunten in het fiscaal beleid van dit kabinet centraal: bevorderen van innovatief ondernemerschap, vergroening en vereenvoudiging. Van deze speerpunten staat dit jaar vereenvoudiging extra in de belangstelling. Het fiscaal pakket bevat twee afzonderlijke wetsvoorstellen op het terrein van de vereenvoudiging, waarmee het kabinet een belangrijke stap zet naar een eenvoudiger belastingstelsel voor burgers, bedrijven en de Belastingdienst.

Aan het speerpunt vereenvoudiging wordt in het fiscaal pakket 2010 extra aandacht besteed. Zoals gebruikelijk heeft het kabinet bij de totstandkoming van de afzonderlijke maatregelen van het Belastingplan 2010 gezocht naar een zo eenvoudig mogelijke vormgeving. Het fiscaal pakket Belastingplan 2010 bevat twee separate wetsvoorstellen waarin de vereenvoudigingsmaatregelen zijn opgenomen. In de Fiscale vereenvoudigingswet 2010 zijn vereenvoudigingsvoorstellen over uiteenlopende onderwerpen opgenomen. Zo is onder meer de uitvoering van fiscale wet- en regelgeving door de Belastingdienst gebaat bij deze plannen. Vanzelfsprekend is de vereenvoudigingsagenda breder dan alleen wetwijzigingen: de Belastingdienst geeft ook invulling aan tal van grotere en kleinere wijzigingen in de uitvoeringssfeer.

De vereenvoudigingen uit het fiscaal pakket Belastingplan 2010 zien onder meer op vereenvoudiging van lijfrenten, vereenvoudiging van de eigenwoningregeling en vereenvoudiging van box 3.

Het fiscaal pakket Belastingplan 2010 beslaat zes wetsvoorstellen, die de fiscale voorstellen van het kabinet voor 2010 en daarna bevatten:

1. Belastingplan 2010
2. Overige fiscale maatregelen 2010
3. Fiscale Vereenvoudigingswet 2010
4. Wetsvoorstel uniformering loonbegrip
5. Fiscale onderhoudswet 2010
6. Wetsvoorstel afschaffing vliegbelasting

Het **Belastingplan 2010** bevat zoals te doen gebruikelijk maatregelen die primair betrekking hebben op het budgettaire en koopkrachtbeeld van het komende jaar. De maatregelen die niet in dat wetsvoorstel thuishoren maar wel uiterlijk op 1 januari 2010 in werking moeten treden, zijn ondergebracht in het wetsvoorstel **Overige fiscale maatregelen 2010**. Het wetsvoorstel **Fiscale vereenvoudigingswet 2010** bevat de voorstellen die dienen ter vereenvoudiging van fiscale wet- en regelgeving. In de **Fiscale onderhoudswet 2010** zijn de fiscaaltechnische wijzigingen opgenomen die niet noodzakelijkerwijs op 1 januari 2010 in werking moeten treden.

- In deze bundel zijn onder meer de gewijzigde fiscale bepalingen op het terrein van levensverzekeringen, de bancaire spaarvarianten en loonstamrechten opgenomen zoals die zijn voorgesteld in de wetsvoorstellen onder de punten 1, 3 en 5. Naast de relevante (onderdelen van) wetteksten zijn ook de integrale teksten van de bijbehorende Memorie van Toelichting opgenomen in deze bundel.

Opgemaakt d.d. 16 september 2009 door Erik van Toledo (FsL)

1. Belastingplan 2010 (BP 2010)

1.1. Algemeen

Het kabinet geeft onder meer gehoor aan de in de samenleving geuite wens ten aanzien van te koop staande woningen. Als gevolg daarvan wordt het voor eigenaren van te koop staande woningen aantrekkelijker gemaakt om hun woning tijdelijk te verhuren. Ook verruimt het kabinet de mogelijkheden van banksparen met twee nieuwe varianten.

1.1.1. Herleving dubbele hypotheekrenteaftrek na tijdelijke verhuur

Vanuit de samenleving hebben het kabinet geluiden bereikt om een maatregel te nemen ten aanzien van de te koop staande voormalige eigen woning binnen de eigenwoningregeling. Het kabinet heeft een afweging moeten maken tussen het herleven van de dubbele hypotheekrenteaftrek na een periode van tijdelijke verhuur enerzijds en het verlengen van de periode van dubbele hypotheekrenteaftrek anderzijds. De (al bestaande) mogelijkheid om gedurende een bepaalde periode dubbele hypotheekrenteaftrek toe te passen is een maatregel die gevoelig is voor misbruik. Een eventuele verlenging van de periode van dubbele hypotheekrenteaftrek zou het misbruik aanmerkelijk groter maken. Dat acht het kabinet ongewenst. Tevens zullen de meeste eigenaren vooral gebaat zijn bij het herleven van de dubbele hypotheekrenteaftrek na een periode van tijdelijke verhuur. Daarom heeft het kabinet besloten het mogelijk te maken om na afloop van een periode van verhuur van de te koop staande voormalige eigen woning, de hypotheekrenteaftrek te laten herleven voor de resterende periode waarin dubbele hypotheekrenteaftrek toegestaan is.

Het kabinet creëert nu de mogelijkheid om na afloop van de periode van verhuur van de te koop staande voormalige eigen woning terug te keren van box 3 naar de eigenwoningregeling. Het gevolg daarvan is dat de hypotheekrenteaftrek in box 1 op dat moment herleeft. De terugkeer naar de eigenwoningregeling treedt alleen op indien, wanneer niet zou zijn overgegaan tot tijdelijke verhuur, hypotheekrenteaftrek nog steeds mogelijk zou zijn geweest. Met de uitvoering van deze maatregel neemt het kabinet een belemmering voor het tijdelijk verhuren van de te koop staande voormalige eigen woning weg. De maatregel geldt in beginsel alleen voor gevallen waarbij de verhuur een aanvang neemt op of na 1 januari 2010. Voor gevallen waarin de verhuur reeds voor 1 januari 2010 is aangevangen, maar de termijn voor het verkrijgen van hypotheekrenteaftrek voor de te koop staande woning bij niet verhuren nog niet is verstreken, is een overgangsmaatregel opgenomen. De maatregel heeft een tijdelijk karakter voor de duur van twee jaar. Per 1 januari 2012 wordt teruggekeerd naar de huidige regeling.

1.1.2. Uitbreiding banksparen

Per 1 januari 2008 bestaat de mogelijkheid om via een bankspaarvariant fiscaal gefaciliteerd te sparen voor een oudedagsvoorziening in de derde pijler (lijfrenten) en voor de aflossing van de eigenwoningschuld. Via een geblokkeerde spaarrekening bij een bank of via een beleggingsrecht bij een beheerder van een beleggingsinstelling kan geld opzij gezet worden voor de oude dag of voor de aflossing van de eigen woning. Inmiddels hebben veel banken en bank-verzekeraars één of meerdere bankspaarproducten in het productassortiment. Het kabinet introduceert nu tevens een bankspaarvariant voor stamrechten - voor ontslagvergoedingen - en voor uitvaartproducten.

Banksparen voor een oudedagslijfrente en aflossing van de eigenwoningschuld is geïntroduceerd met als doelstelling om de keuzemogelijkheden voor de consument uit te breiden. Daarnaast is in de argumentatie aangegeven dat banksparen via een vergroting van de markt tot meer concurrentie bij financiële aanbieders leidt en daarmee een bijdrage zal leveren aan een grotere transparantie in de kostenstructuren van financiële producten. Voor het kabinet zijn dit belangrijke redenen geweest om vooruitlopend op de evaluatie [Binnen 3 jaar na inwerkingtreding van de Wet van 20 december 2007, Stb. 2007/577] te onderzoeken of het banksparen kan worden uitgebreid naar andere producten, die tot op heden uitsluitend als verzekeringsproduct te verkrijgen zijn. Hiermee wordt eveneens uitvoering gegeven aan de motie van de leden Remkes en Tang, waarin het kabinet verzocht is onderzoek te

doen en voorstellen aan de Kamer voor te leggen om banksparen mogelijk te maken voor meer verzekerings- en spaarproducten dan nu wettelijk geregeld is. [Kamerstukken II 2008/09, 31 704, nr. 61].

Het kabinet ziet in een fiscaal gefaciliteerde bankspaarvariant voor de stamrechtvrijstelling bij uitstrek een gelegenheid om banksparen uit te breiden. Momenteel is het mogelijk om een stamrecht bij een verzekeraar of een eigen BV onder te brengen. Met de introductie van een bankspaarvariant voor stamrechten worden de keuzemogelijkheden van de consument iets te doen met een ontvangen ontslagvergoeding uitgebreid. Vooral voor lage ontslagvergoedingen lijkt de introductie van een bankspaarvariant een waardevolle uitbreiding. Hier zijn naar verwachting minder kosten aan verbonden dan aan een verzekeringsproduct of de oprichtingskosten van een eigen stamrecht BV. Uiteraard worden de voorwaarden voor de bankspaarvariant en de bestaande verzekeringsvariant in evenwicht met elkaar gebracht, om te voorkomen dat één van beide veel aantrekkelijker zou worden dan de ander – wat juist tot verstoring van het gelijke speelveld zou leiden. Daarnaast breidt het kabinet de vrijstelling in box 3 voor overlijdensverzekeringsproducten uit met een bankspaarvariant. Overlijdensverzekeringen bestaan in verschillende vormen. Bij sommige producten is het element van risicosolidariteit – producten waarvan de hoogte, duur en aanvang zeer onzeker zijn – prominenter aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval bij kapitaalverzekeringen in verband met de financiering van de eigen woning die een verzekerd bedrag ten gevolge van eerder overlijden uitkeren. Bij andere producten is het element van vermogensopbouw belangrijker, zoals bij een uitvaartkoopsompolis. Vooral deze laatste categorie producten lijkt zich goed te lenen voor een bankspaarvariant. Het kabinet maakt het daarom mogelijk dat mensen die – op een geblokkeerde spaarrekening bij een bank – geld opzij zetten om te sparen voor de uitvaart, onder de bestaande vrijstelling in box 3 komen te vallen. Op deze wijze creëert het kabinet tevens een gelijk speelveld tussen producten van verzekeraars en banken die met het overlijden samenhangen.

Niet ieder verzekeringsproduct kan per definitie tot een bankspaarproduct worden omgevormd. Producten waar verzekeringstechnische aspecten een wezenlijk onderdeel van uitmaken, lenen zich ten principale niet voor een bankspaarvariant. Zo zijn producten met een hoge risicosolidariteit – producten waarvan de hoogte, duur en aanvang zeer onzeker zijn – uitsluitend denkbaar in de vorm van een verzekeringsproduct. Om deze reden is ervoor gekozen om voor de arbeidsongeschiktheidslijfrente geen bankspaarvariant te introduceren. Het is immers niet op voorhand duidelijk of en wanneer de arbeidsongeschiktheid zich daadwerkelijk zal voordoen. Hierdoor is op individuele basis niet te bepalen wat in redelijkheid een acceptabel bedrag is om voor dit risico opzij te zetten. De kans is groot dat het bijeengespaarde bedrag ofwel niet nodig is (de arbeidsongeschiktheid doet zich niet voor) ofwel niet toereikend zal blijken te zijn om de inkomensterugval op te vangen. Ook de lijfrente voor het invalide (klein)kind lijkt zich niet goed te lenen voor een bankspaarvariant. Een van de vereisten van deze faciliteit is namelijk dat het om een levenslange uitkering moet gaan. Dan is er dus per definitie sprake van een langlevensrisico. Een fictie voor een minimale uitkeringstermijn gebaseerd op de gemiddelde leeftijdsverwachting – zoals bij de lijfrentespaarrekening en lijfrentebeleggingsrecht – lijkt niet werkbaar, omdat de individuele leeftijdsverwachting, afhankelijk van de aard van de invaliditeit, sterk zal fluctueren.

1.1.3. Persoonsgebonden aftrek en schulden in box 3

In een recent arrest heeft de Hoge Raad geoordeeld dat de rangorderegeling van de Wet IB 2001 niet voorkomt dat een verplichting tot het doen van periodieke giften bij de berekening van het voordeel uit sparen en beleggen als schuld in aanmerking komt. [HR 27 februari 2009 (LJN: BD9217)] Het kabinet acht het echter niet wenselijk dat wanneer een periodieke gift als persoonsgebonden aftrekpost in aanmerking kan worden genomen, de met deze gift corresponderende stamrechtverplichting ook invloed heeft op het voordeel uit sparen en beleggen. Hetzelfde geldt ten aanzien van alimentatieverplichtingen voor de persoonsgebonden aftrekpost uitgaven voor onderhoudsverplichtingen. Zoals ook is aangegeven bij de beantwoording van de kamervragen van de leden Omtzigt, De Nerée tot Babberich en Cramer, [Kamerstukken II 2008/09, aanhangsel van de Handelingen 080902416, blz. 5077] komen deze verplichtingen die kunnen leiden tot uitgaven die ingevolge hoofdstuk 6 van de Wet IB 2001 geheel of voor een deel worden aangemerkt als een persoonsgebonden aftrekpost, niet als schuld in box 3 in aanmerking. Deze wijziging werkt, zoals

eveneens bij de beantwoording van de hiervoor genoemde kamervragen is aangekondigd, terug tot en met 30 december 2009. Om ingewikkelde samenloop van wetsvoorstellen te voorkomen, is deze wijziging opgenomen in dit Belastingplan 2010 en niet in het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2010, waar de maatregel gelet op de aard van de wijziging op zijn plaats was geweest.

1.1.4. Gevolgen voor bedrijfsleven en burgers

Met de voorgestelde maatregel wordt een belemmering weggenomen voor het tijdelijk verhuren van de te koop staande voormalige eigen woning. Het wordt mogelijk om na afloop van een periode van verhuur van de te koop staande voormalige eigen woning (box 3), de hypotheekrenteaftrek te laten herleven voor de resterende periode waarin dubbele hypotheekrenteaftrek is toegestaan (box 1). De woning kan in deze situatie geruisloos van box 3 worden overgebracht naar box 1. De verwachting is dat dit in enkele gevallen zal plaatsvinden en betekent een geringe administratieve lastenverlichting voor burgers die hun te koop staande voormalig eigen woning verhuren.

Ten aanzien van de administratieve lasten voor de aanbieders van financiële producten als gevolg van de uitbreiding van het banksparen zal vooral sprake zijn van een verschuiving van kosten. Bovendien kunnen banken er zelf voor kiezen of ze deze diensten aan willen bieden. Het niet in aanmerking nemen van de met de persoonsgebonden aftrekposten corresponderende verplichtingen in box 3 heeft geen gevolgen voor de administratieve lasten van de burger.

1.2. Wet IB 2001

1.2.1. Wettekst; Artikel 3.111, tweede lid, (Art. I, ond. N)

komt te luiden:

2. Een woning wordt voor de periode dat deze in het kalenderjaar leeg staat mede aangemerkt als eigen woning indien de woning de belastingplichtige in het kalenderjaar of in een van de voorafgaande twee jaren als eigen woning als bedoeld in het eerste lid ter beschikking heeft gestaan en hij aannemelijk maakt dat de woning bestemd is voor verkoop. Indien een in de eerste volzin bedoelde woning vanaf enig moment in de daar bedoelde periode inkomen uit sparen en beleggen genereert en vervolgens vanaf enig moment weer belastbare inkomsten uit eigen woning, wordt een en ander voor de toepassing van artikel 3.119a niet aangemerkt als een vervreemding, onderscheidenlijk als een verwerving. Voorts vindt artikel 2.14, derde lid, onderdelen b en c, met betrekking tot deze woning gedurende de in de eerste volzin bedoelde periode geen toepassing en wordt de woning ook gedurende deze periode voor de toepassing van de artikelen 3.116 en 3.116a aangemerkt als eigen woning.

Memorie van Toelichting:

In artikel 3.111, tweede lid, van de Wet IB 2001 is de zogenoemde verhuisregeling opgenomen, waarbij een te koop staande voormalige eigen woning nog als eigen woning wordt aangemerkt en daarvoor hypotheekrenteaftrek mogelijk is indien de woning de belastingplichtige in het kalenderjaar of in een van de voorafgaande twee kalenderjaren als eigen woning ter beschikking heeft gestaan, de woning sindsdien leegstaat en de belastingplichtige aannemelijk maakt dat de woning bestemd is voor verkoop. Met de voorgestelde maatregel wordt het mogelijk om bij verhuur van die woning gedurende een deel van de periode dat de te koop staande woning onder de regeling van artikel 3.111, tweede lid, van de Wet IB 2001 zou vallen wanneer de woning niet zou worden verhuurd, terugkeer van het box 3 regime van inkomen uit sparen en beleggen naar de eigenwoningregeling met herleving van de hypotheekrenteaftrek mogelijk te maken voor het restant van de periode van artikel 3.111, tweede lid, van de Wet IB 2001.

Stel dat de voormalige eigen woning sinds 1 oktober van jaar t te koop staat, maar nog niet is verkocht. De eigenaar besluit de woning per 1 april van jaar t+1 voor de periode van een jaar te gaan verhuren, terwijl de woning in de verkoop blijft. Per 1 april jaar t+2 is de woning nog steeds niet verkocht, de verhuur stopt en de woning staat weer leeg en nog steeds te koop. Op grond van de huidige regeling valt de woning slechts voor de periode van het eerste half jaar onder de regeling van artikel 3.111, tweede lid, van de Wet IB 2001. Vanaf het moment van verhuur gaat de woning over naar box 3 en vervalt de hypotheekrenteaftrek. Na afloop van de verhuurperiode tot en met het

moment van verkoop blijft de woning een box 3 woning. Op grond van de voorgestelde maatregel kan de woning na afloop van de verhuurperiode tot ultimo jaar t+2 terugkeren naar het eigenwoningregime van box 1 waarbij de hypotheekrenteaftrek voor die periode herleeft. Indien de woning na afloop van jaar t+2 nog niet is verkocht, gaat de woning definitief over naar box 3.

Om te voorkomen dat de tussentijdse overgang van box 1 naar box 3 en de daaropvolgende terugkeer van box 3 naar box 1 tot fiscale belemmeringen zou leiden, wordt deze overgang en de daaropvolgende terugkeer niet aangemerkt als vervreemding, onderscheidenlijk verwerving in de zin van de bijeenregeling van artikel 3.119a van de Wet IB 2001. Daarnaast vindt artikel 2.14, derde lid, onderdelen b en c, van de Wet IB 2001 gedurende de periode dat de woning onder het eigenwoningregime valt op grond van artikel 3.111, tweede lid, van de Wet IB 2001, geen toepassing. Voorts wordt de woning gedurende diezelfde periode voor de toepassing van de artikelen 3.116 en 3.116a van de Wet IB 2001 bij fictie aangemerkt als eigen woning, zodat een kapitaalverzekering eigen woning (KEW), de spaarrekening eigen woning (SEW) of een beleggingsrecht eigen woning (BEW) onverminderd in stand kan blijven. Het aanmerken als eigen woning geldt uitdrukkelijk alleen voor de toepassing van de artikelen 3.116 en 3.116a van de Wet IB 2001. De woning is tijdens de verhuurperiode een box 3 woning waarvoor geen hypotheekrenteaftrek kan worden verkregen. Met de in artikel 3.111, tweede lid, tweede en derde volzin, van de Wet IB 2001 opgenomen maatregelen vindt de tussentijdse overgang van box 1 naar box 3 en de daaropvolgende terugkeer van box 3 naar box 1 fiscaal geruisloos plaats.

Voorgaande is alleen van toepassing wanneer de desbetreffende woning op basis van de voorgestelde maatregelen op enig moment van box 3 weer terugkeert naar box 1. Indien de woning overgaat naar box 3 en na afloop van de verhuur van die woning inmiddels de periode voor geruisloze terugkeer naar box 1 is verstreken, is terugkeer naar box 1 niet aan de orde en valt de woning sinds de aanvang van de verhuur in box 3. Vanaf dat moment geldt dan het standaard regime en wordt de overgang naar box 3 op dat moment aangemerkt als een vervreemding in de zin van de bijeenregeling. Voorts wordt vanaf dat moment niet langer voldaan aan de eisen van een KEW, SEW of BEW vanwege het ontbreken van een eigen woning.

1.2.2. Wettekst; In artikel 5.3, derde lid, (Art. I, ond. O)

wordt, onder verlettering van de onderdelen a en b tot b en c, na de aanhef een onderdeel ingevoegd, luidende: a. verplichtingen die kunnen leiden tot uitgaven die ingevolge hoofdstuk 6 geheel of voor een deel worden aangemerkt als een persoonsgebonden aftrekpost als bedoeld in artikel 6.1, tweede lid, onderdelen a of h, niet in aanmerking worden genomen;.

Memorie van Toelichting:

Zoals in het algemeen deel van deze memorie is aangegeven, beoogt de voorgestelde wijziging van artikel 5.3, derde lid, van de Wet IB 2001 de gevolgen van het arrest van de Hoge Raad van 27 februari 2009 (LJN: BD9217, VN 2009/11.10) te repareren. In genoemd arrest heeft de Hoge Raad geoordeeld dat de rangorderegeling van artikel 2.14 van de Wet IB 2001 niet voorkomt dat een verplichting tot het doen van periodieke giften bij de berekening van het voordeel uit sparen en beleggen als schuld in aanmerking komt. Het wordt echter niet wenselijk geacht wanneer een periodieke gift als persoonsgebonden aftrekpost in aanmerking kan worden genomen, de met deze gift corresponderende verplichting ook invloed heeft op het voordeel uit sparen en beleggen. Met de wijziging wordt ten aanzien van verplichtingen die voortvloeien uit periodieke giften een budgettaire derving van € 5 miljoen als gevolg van genoemd arrest voorkomen.

Het nieuwe artikel 5.3, derde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 regelt dat naast verplichtingen die voortvloeien uit periodieke giften ook verplichtingen die leiden tot uitgaven die ingevolge hoofdstuk 6 van de Wet IB 2001 geheel of voor een deel worden aangemerkt als een persoonsgebonden aftrekpost voor uitgaven voor onderhoudsverplichtingen, niet als schuld in box 3 in aanmerking komen. De tekst van het arrest van de Hoge Raad is niet beperkt tot de aftrekbare giften en kan bijgevolg mogelijk ook gelden voor overige persoonsgebonden aftrekposten. Daarbij kan vooral gedacht worden aan verplichtingen die voortvloeien uit alimentatieverplichtingen. Ook in die situatie acht het kabinet het in aanmerking nemen van de bijbehorende verplichtingen in box 3 niet gewenst. Zoals bij de beantwoording van de kamervragen van de leden Omtzigt, De Nerée tot Babberich en Cramer [Kamerstukken II 2008/09, aanhangsel van de Handelingen 080902416, blz. 5077] is aangegeven, staat niet vast dat het arrest ook van directe invloed is op alimentatieverplichtingen.

Desondanks worden – ter verduidelijking – ook deze verplichtingen uitgesloten als verplichting in box 3. De wijziging werkt terug tot en met 30 december 2009. Daarmee geldt de wijziging, die een reparatie betreft van een op basis van het genoemde arrest ongewenste uitkomst voor de heffing van inkomstenbelasting in box 3, reeds vóór de peildatum in box 3 van 31 december 2009. De gevolgen van het arrest worden daarmee zoveel mogelijk beperkt.

1.2.3. Wettekst; Artikel 5.3 (Art. I, ond. P)

wordt voorts als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, tweede volzin, wordt “of uit de Invorderingswet 1990” vervangen door: , uit de Invorderingswet 1990 of daarmee overeenkomende buitenlandse wetgeving.
2. Aan het tweede lid worden twee volzinnen toegevoegd, luidende:
In afwijking van de tweede volzin worden bezittingen die voortvloeien uit de erfbelasting wel in aanmerking genomen alsmede de daarmee verband houdende bezittingen voortvloeiende uit de heffingsrente, bedoeld in hoofdstuk VA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, of de invorderingsrente, bedoeld in hoofdstuk V van de Invorderingswet 1990. De derde volzin is van overeenkomstige toepassing op bezittingen die voortvloeien uit een met de erfbelasting overeenkomende buitenlandse erfbelasting, alsmede op de daarmee verband houdende bezittingen voortvloeiende uit een renteregeling die is opgenomen in een wetgeving die overeenkomt met de Algemene wet inzake rijksbelastingen of de Invorderingswet 1990.
3. In het derde lid, onderdeel b, wordt “, en” vervangen door een puntkomma.
4. In het derde lid worden na onderdeel b, onder verlettering van onderdeel c tot e, twee onderdelen ingevoegd, luidende:
c. in afwijking van onderdeel b verplichtingen die voortvloeien uit de erfbelasting wel in aanmerking worden genomen alsmede de daarmee verband houdende verplichtingen voortvloeiende uit de heffingsrente, bedoeld in hoofdstuk VA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, of de invorderingsrente, bedoeld in hoofdstuk V van de Invorderingswet 1990;
d. onderdeel c van overeenkomstige toepassing is op verplichtingen die voortvloeien uit een met de erfbelasting overeenkomende buitenlandse erfbelasting alsmede de daarmee verband houdende verplichtingen voortvloeiende uit een renteregeling die is opgenomen in een wetgeving die overeenkomt met de Algemene wet inzake rijksbelastingen of de Invorderingswet 1990.
5. In het derde lid, onderdeel e (nieuw), wordt “overige verplichtingen” vervangen door “verplichtingen, niet zijnde verplichtingen als bedoeld in de onderdelen a en b, en het zesde lid,” en wordt “Het in de eerste volzin, aanhef en onderdeel b” vervangen door: Het in de eerste volzin, aanhef en onderdeel e.
6. In het vierde lid wordt “derde lid, eerste volzin, aanhef en onderdeel b” steeds vervangen door: derde lid, eerste volzin, aanhef en onderdeel e.
7. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
6. In afwijking van het derde lid, aanhef en onderdeel c, wordt niet in aanmerking genomen de verplichting die voortvloeit uit de Successiewet 1956 met betrekking tot de toepassing van artikel 7 van de Natuurschoonwet 1928 voor zover er geen sprake is van terstond invorderbare belasting als bedoeld in artikel 7, vijfde lid, van de Natuurschoonwet 1928.

Memorie van Toelichting:

In artikel 5.3, tweede lid, laatste volzin, en derde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 is de fiscale behandeling van belastingvorderingen en –schulden in box 3 opgenomen. Op basis van de huidige tekst zijn belastingvorderingen en –schulden uitgesloten als bezitting onderscheidenlijk verplichting in box 3. Voorgesteld wordt om wat betreft vorderingen en schulden inzake de erfbelasting een uitzondering te maken en deze vorderingen en schulden voortaan wel op te nemen in de rendementsgrondslag van box 3. Daarbij worden naast een materieel of formeel te ontvangen of te betalen bedrag aan erfbelasting ook de eventueel daarmee samenhangende vorderingen of verplichtingen aan heffingsrente en invorderingsrente in aanmerking genomen. Naast vorderingen en schulden inzake de Nederlandse erfbelasting alsmede de daaraan gekoppelde heffingsrente en invorderingsrente, worden ook vorderingen en schulden inzake een buitenlandse erfbelasting en een daaraan gekoppelde renteregeling in aanmerking genomen.

Zoals in het algemeen deel van deze memorie is aangegeven, is voorts een uitzondering aan de orde die is opgenomen in artikel 5.3, zesde lid, van de Wet IB 2001. In het zesde lid is uitgesloten de verplichting die voortvloeit uit de Successiewet 1956 met betrekking tot de toepassing van artikel 7

van de Natuurschoonwet 1928 voor zover er geen sprake is van terstond invorderbare belasting als bedoeld in artikel 7, vijfde lid, van de Natuurschoonwet 1928.

De schulden inzake erfbelasting en de daarmee samenhangende schulden aan heffingsrente en invorderingsrente vallen onder dezelfde drempel als die welke geldt voor overige schulden in box 3. Slechts voor zover het totaal van de schulden inclusief de schulden inzake erfbelasting het drempelbedrag van € 2 900 (bedrag 2009, voor partners € 5 800) overschrijdt worden de schulden in aanmerking genomen in box 3.

In de wettekst en toelichting is reeds aangesloten bij de nieuwe term erfbelasting die op basis van het wetsvoorstel Wijziging van de Successiewet 1956 en enige andere belastingwetten (vereenvoudiging bedrijfsopvolgingsregeling en herziening tariefstructuur in de Successiewet 1956, alsmede introductie van een regeling voor afgezonderd particulier vermogen in de Wet IB 2001 en de Successiewet 1956) [Kamerstukken II 2008/09, 31 930] in de plaats zal komen voor de huidige term recht van successie. Ook bij de overige wijzigingen is uitgegaan van de tekst van voornoemd wetsvoorstel. Naar verwachting zal dat wetsvoorstel op een eerdere datum tot wet worden verheven dan onderhavig wetsvoorstel.

1.2.4. Wettekst; Artikel 5.10 (Art. I, ond. Q)

wordt als volgt gewijzigd :

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.

2. In het eerste lid (nieuw) wordt na onderdeel a, onder verlettering van de onderdelen b en c tot c en d, een onderdeel ingevoegd, luidende:

b. het tegoed van een bij een kredietinstelling als bedoeld in artikel 3.116a, tweede lid, onderdeel e, aangehouden geblokkeerde rekening, waarbij het tegoed uitsluitend wordt gedeblokkeerd bij overlijden van de bij opening van die geblokkeerde rekening vast te stellen persoon, zijnde de rekeninghouder, zijn partner of een bloed- of aanverwant, mits het tegoed van de in die zin aan het overlijden van de desbetreffende persoon gekoppelde rekeningen in totaal niet meer bedraagt dan € 6703;.

3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

2. Het eerste lid, onderdelen a en b, is niet van toepassing indien de som van de waarde van aan het overlijden van een persoon gekoppelde rechten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en het tegoed van de aan het overlijden van die persoon gekoppelde rekeningen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, in totaal meer bedraagt dan € 6703.

Memorie van Toelichting:

In dit onderdeel wordt een bankspaarvariant als alternatief voor de overlijdensverzekeringsproducten toegevoegd aan de rechten die niet tot de bezittingen behoren in de zin van artikel 5.3 van de Wet IB 2001 (rendementsgrondslag).

Met de voorwaarden van de vrijstelling voor dit bankspaaralternatief is getracht zo goed als mogelijk aan te sluiten bij de wens een gelijk speelveld te creëren tussen banken en verzekeraars.

De voorwaarden voor de vrijstelling van de bankspaarvariant komen voor een groot deel overeen met die voor de uitvaartverzekeringen welke onder de huidige vrijstelling van artikel 5.10, onderdeel a, van de Wet IB 2001 vallen.

Van een bankspaarproduct dat niet tot de bezittingen behoort is sprake indien het tegoed bij een kredietinstelling als bedoeld in artikel 3.116a, tweede lid, onderdeel e, van de Wet IB 2001, op een geblokkeerde rekening staat en aan de volgende voorwaarden is voldaan:

10. het tegoed op die rekening deblokkeert uitsluitend bij overlijden van de aangewezen persoon (zijnde de rekeninghouder, zijn partner, of een bloed- of aanverwant);

20. bij opening van de geblokkeerde rekening wordt vastgesteld bij overlijden van welke persoon de rekening deblokkeert; hierbij kan slechts één persoon worden aangewezen;

30. het tegoed van de in deze zin aan het overlijden van de desbetreffende persoon gekoppelde rekeningen bedraagt in totaal niet meer dan € 6 703.

De behaalde rendementen mogen worden bijgeboekt op de geblokkeerde rekening, maar dat is niet verplicht. Als ervoor wordt gekozen om de met het tegoed behaalde rendementen niet bij te boeken op de geblokkeerde rekening, wordt voorkomen dat de rekening als gevolg van de renteopbouw buiten de vrijstelling valt. Daar staat tegenover dat het rendement ook bij lage tegoeden onderdeel is van de rendementsgrondslag ingeval ervoor wordt gekozen om de rente niet bij te boeken.

Het is niet bedoeld het vrijgestelde bedrag te verhogen, maar slechts een alternatief te bieden voor de huidige tevens vrijgestelde uitvaartverzekeringen. Daarom is in het tweede lid opgenomen dat de bovengrens van € 6 703 van toepassing is op de som van de waarde van aan het overlijden van een persoon gekoppelde rechten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a (uitvaartverzekeringen), en het tegoed van de aan het overlijden van die persoon gekoppelde rekeningen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b (bankspaarvariant).

1.2.4. Wettekst (m.i.v. 2012); Artikel 3.111, tweede lid, (Art. II)

komt te luiden:

2. Een woning wordt mede aangemerkt als eigen woning indien de woning de belastingplichtige in het kalenderjaar of in een van de voorafgaande twee jaren als eigen woning als bedoeld in het eerste lid ter beschikking heeft gestaan en sindsdien leeg staat en hij aannemelijk maakt dat de woning bestemd is voor verkoop.

Memorie van Toelichting:

Artikel II strekt ertoe om de wijziging van artikel 3.111, tweede lid, van de Wet IB 2001 zoals is opgenomen in artikel I, onderdeel N, van dit wetsvoorstel met ingang van 1 januari 2012 te doen vervallen. Zoals in het algemeen deel van deze memorie is aangegeven heeft voornoemde maatregel een tijdelijk karakter voor de duur van twee jaar.

1.3. Wet LB 1964

1.3.1. Wettekst; Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende: Artikel 11a (Art. III, ond. A)

1. Met aanspraken op periodieke uitkeringen die dienen ter vervanging van gedeerd of te derven loon als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, worden gelijkgesteld de bedragen die ter vervanging van gedeerd of te derven loon door de inhoudingsplichtige zijn overgemaakt naar een door de werknemer bij een kredietinstelling als omschreven in het tweede lid aangehouden geblokkeerde rekening (stamrechtspaarrekening) of die ter vervanging van gedeerd of te derven loon door de inhoudingsplichtige ten behoeve van de werknemer zijn overgemaakt naar een beheerder van een beleggingsinstelling als omschreven in dat lid, ter verkrijging van een of meer geblokkeerde rechten van deelneming in die instelling (stamrechtbeleggingsrecht), waarbij:

- a. de met de overgemaakte bedragen behaalde rendementen worden bijgeboekt op de stamrechtspaarrekening, onderscheidenlijk worden aangewend ter verkrijging van stamrechtbeleggingsrechten, en
- b. het tegoed van de stamrechtspaarrekening, onderscheidenlijk de waarde van het stamrechtbeleggingsrecht, uitsluitend kan worden aangewend ter verkrijging van een aanspraak op periodieke uitkeringen als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, dan wel overeenkomstig de in het derde en vierde lid opgenomen voorwaarden uitsluitend kan worden uitgekeerd in termijnen.

Met betrekking tot de door een inhoudingsplichtige overgemaakte bedragen in vorenbedoelde zin, is artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 20, niet van toepassing.

2. Een kredietinstelling of beheerder als bedoeld in het eerste lid is:

- a. een financiële onderneming die ingevolge de Wet op het financieel toezicht in Nederland het bedrijf van bank mag uitoefenen, mits deze onderneming de verplichting ingevolge de stamrechtspaarrekening voor de heffing van de vennootschapsbelasting rekent tot het binnenlandse ondernemingsvermogen;
- b. een financiële onderneming aan wie een vergunning is verleend ingevolge de Wet op het financieel toezicht om in Nederland het bedrijf van beleggingsinstelling uit te oefenen, en die is gevestigd in Nederland;
- c. een onderneming of instelling die bevoegd als kredietinstelling of als beheerder van een beleggingsinstelling optreedt, anders dan bedoeld in onderdeel a onderscheidenlijk onderdeel b, die door Onze Minister, onder door hem bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden, is aangewezen en die zich tegenover Onze Minister heeft verplicht:

1°. te voldoen aan voorwaarden met betrekking tot het verschaffen van inlichtingen over de uitvoering van de regeling, en

2°. zekerheid te stellen voor de invordering van de belasting die is verschuldigd door de toepassing van artikel 19b, achtste lid, dan wel de belastingplichtige zich heeft verplicht deze zekerheid te stellen.

3. Voor zover het tegoe van de stamrechtspaarrekening onderscheidenlijk de waarde van het stamrechtbeleggingsrecht, niet is aangewend ter verkrijging van een aanspraak op periodieke uitkeringen als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, dient het tegoe van de rekening, onderscheidenlijk de waarde van het recht in termijnen met een gelijke tussenperiode van ten hoogste een jaar te worden uitgekeerd, waarbij de omvang van de termijnen vergelijkbaar is met die bij vorenbedoelde periodieke uitkeringen. Voorts geldt daarbij:

a. bij in leven zijn van de werknemer of gewezen werknemer:

1°. dat de aan hem toekomende uitkeringen niet later ingaan dan in het jaar waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt;

2°. dat de periode tussen de eerste en de laatste uitkering ten minste het bij ministeriële regeling vastgestelde aantal jaren bedraagt;

b. bij overlijden van de werknemer of gewezen werknemer terwijl ingevolge onderdeel a nog geen uitkeringen hebben plaatsgevonden:

1°. dat de uitkeringen direct ingaan en worden uitgekeerd aan een of meer nabestaanden als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 10, dan wel, indien er geen nabestaande is in de zin van die bepaling, aan andere erfgenamen;

2°. dat de periode tussen de eerste en de laatste uitkering ten minste het bij ministeriële regeling vastgestelde aantal jaren bedraagt, doch, ingeval de uitkeringen toekomen aan zijn kinderen of pleegkinderen die ten tijde van het ontvangen van de eerste uitkering jonger zijn dan 30 jaar, het aantal jaren nimmer meer bedraagt dan het aantal jaren dat de gerechtigde jonger is dan 30 jaar.

4. Indien ingevolge het derde lid, onderdelen a en b, termijnen zijn ingegaan en de genietter van de uitkeringen overlijdt voor ontvangst van de laatste uitkering, gaat het recht op de nog niet uitgekeerde termijnen over op de nabestaanden, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 10. Indien er geen nabestaande is in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 10, gaat het recht op de nog niet uitgekeerde termijnen over op andere erfgenamen.

Memorie van Toelichting:

In artikel 11a, eerste lid, van de Wet LB 1964 worden de bedragen die ter vervanging van gederfd of te derven loon ten behoeve van een werknemer door een inhoudingsplichtige zijn overgemaakt naar een stamrechtspaarrekening of door hem zijn overgemaakt naar een beheerder van een beleggingsinstelling ter verkrijging van een of meer geblokkeerde rechten van deelneming in die instelling (stamrechtbeleggingsrecht), gelijkgesteld met bedragen die ten behoeve van een werknemer door een inhoudingsplichtige zijn overgemaakt ter verkrijging van een aanspraak op een periodieke uitkering ter vervanging van gederfd of te derven loon, als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964.

Een stamrechtspaarrekening is een rekening die wordt aangehouden bij een onderneming of instelling als omschreven in het tweede lid, waarvan het tegoe uitsluitend kan worden aangewend ter verkrijging van periodieke uitkeringen als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964, dan wel met inachtneming van de in het derde en vierde lid opgenomen voorwaarden, kan worden uitgekeerd in termijnen. Een stamrechtbeleggingsrecht is een recht van deelneming dat wordt aangehouden bij een in Nederland gevestigde beheerder van een beleggingsinstelling aan wie een vergunning is verleend ingevolge de Wet toezicht beleggingsinstellingen, waarvan de waarde uitsluitend kan worden aangewend ter verkrijging van periodieke uitkeringen als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, dan wel met inachtneming van de in het derde en vierde lid opgenomen voorwaarden kan worden uitgekeerd in termijnen.

In de laatste volzin van het eerste lid wordt bepaald dat artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 20, van de Wet LB 1964 niet van toepassing is met betrekking tot de in artikel 11a van die wet bedoelde, overgemaakte bedragen. Deze volzin houdt hiermee verband dat met de invoering van een bancaire variant voor loonstamrechten juist een afzonderlijke, met de bancaire lijfrenten overeenkomende categorie aanbieders wordt geïntroduceerd. Deze groep aanbieders wordt in artikel 11a, tweede lid, van de Wet LB 1964 omschreven.

De met de naar de bankinstelling, onderscheidenlijk beheerder overgemaakte bedragen behaalde rendementen moeten op grond van het eerste lid uiteraard worden bijgeboekt op de stamrechtspaarrekening, onderscheidenlijk worden aangewend ter verkrijging van stamrechtbeleggingsrechten. De rendementen kunnen derhalve slechts worden gebruikt voor het verkrijgen van een aanspraak op een periodieke uitkering als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, of moeten worden aangewend overeenkomstig het bepaalde in het derde en vierde lid. De in het derde en vierde lid opgenomen voorwaarden voor de uitkering in termijnen, zullen nader worden vormgegeven bij ministeriële regeling. Bij deze vormgeving zal uitgangspunt zijn dat de

uitkeringen zoveel mogelijk overeenkomen met de uitkeringen die voortvloeien uit een loonstamrecht als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964.

Vanzelfsprekend is volledige aansluiting niet mogelijk omdat de stamrechtspaarrekening en het stamrechtbeleggingsrecht, anders dan de huidige loonstamrechten, geen verzekeringsproduct zijn. Het tegoe op de stamrechtspaarrekening en de waarde van de stamrechtbeleggingsrechten kan worden aangewend ter verkrijging van een periodieke uitkering als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964. Ingeval het tegoe van de rekening, onderscheidenlijk de waarde van het recht, niet wordt aangewend ter verkrijging van periodieke uitkeringen in vorenbedoelde zin, dan dient uitkering plaats te vinden met inachtneming van het bepaalde in artikel 11a, derde lid, van de Wet LB 1964.

Het derde lid bevat een meer specifieke invulling van de bancaire variant voor loonstamrechten, te weten voor de situatie dat de werknemer of gewezen werknemer op het moment dat de uitkeringen aanvangen nog in leven is (derde lid, onderdeel a) alsmede voor het geval dat de werknemer of gewezen werknemer overlijdt voordat uitkeringen uit het loonstamrecht hebben plaatsgevonden (derde lid, onderdeel b).

Wat de eerste groep (derde lid, onderdeel a) betreft, wordt voorgeschreven dat de aan de werknemer of gewezen werknemer toekomende uitkeringen niet later mogen ingaan dan in het jaar waarin hij de leeftijd van 65 heeft bereikt. Voorts bevat het derde lid een delegatiebepaling. In de op basis van deze delegatiebepaling vast te stellen ministeriële regeling zal worden bepaald dat de periode tussen de eerste en de laatste uitkering ten minste een vastgesteld aantal jaren bedraagt. Bij het bij ministeriële regeling vast te stellen aantal jaren zal uitgangspunt zijn dat ten minste moet worden voldaan aan het geldende onzekerheidsvereiste. Het aantal jaren zal, met inachtneming van actuariael geldende normen, mitsdien afhankelijk worden gesteld van de leeftijd (in leeftijdscohorten) van de (gewezen) werknemer.

Wat de tweede groep (derde lid, onderdeel b) betreft wordt voorgeschreven dat bij overlijden van de (gewezen) werknemer, terwijl nog geen uitkeringen zijn gaan lopen, de uitkeringen direct zullen ingaan en worden uitgekeerd aan één of meer van de in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet LB 1964, genoemde nabestaanden. Voorts geldt ook hier dat de periode tussen de eerste en de laatste uitkering ten minste het bij ministeriële regeling vastgestelde aantal jaren moet bedragen. Indien de uitkeringen toekomen aan de kinderen of pleegkinderen van de (gewezen) werknemer, die ten tijde van het ontvangen van de eerste uitkering jonger zijn dan 30 jaar, geldt overigens dat het aantal jaren nimmer meer kan bedragen dan het aantal jaren dat de gerechtigde jonger is dan 30 jaar. Aldus wordt bewerkstelligd dat in deze gevallen steeds kan worden voldaan aan het voornoemde onzekerheidsvereiste.

Indien op grond van het derde lid de termijnen zijn ingegaan en de gerechtigde overlijdt vóór ontvangst van de laatste uitkering, dan regelt het vierde lid dat het recht op de resterende uitkeringen over gaat op de nabestaanden, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet LB 1964. De resterende uitkeringen gaan verder op de wijze die voor de werknemer was vastgesteld. Indien er geen nabestaande zijn in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, dan regelt het vierde lid voorts dat het recht op de nog niet uitgekeerde termijnen in dat geval overgaat op de andere erfgenamen.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de uitkeringen van een stamrechtspaarrekening of stamrechtbeleggingsrecht kwalificeren als loon uit een vroegere dienstbetrekking en dat de aanbieder van deze producten inhoudingsplichtige is voor de loonbelasting over deze uitkeringen.

1.3.2. Wettekst; In artikel 19b, achtste lid, (Art. III, ond. C)

wordt "aanspraken op periodieke uitkeringen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g" vervangen door: aanspraken op periodieke uitkeringen als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, en stamrechtspaarrekeningen en stamrechtbeleggingsrechten als bedoeld in artikel 11a.

Memorie van Toelichting:

Artikel 19b van de Wet LB 1964 bevat regels die betrekking hebben op de onregelmatige afwikkeling van pensioenregelingen. De werking van artikel 19b is op grond van het achtste lid daarvan van overeenkomstige toepassing op loonstamrechten. Met de voorgestelde wijziging wordt bewerkstelligd dat artikel 19b eveneens van toepassing is op de loonstamrechten die worden geregeerd door het bepaalde in artikel 11a van de Wet LB 1964.

1.3.3. Wettekst; Artikel 32bb (Art. III, ond. I)

wordt als volgt gewijzigd:

1. In het zesde lid wordt na “bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g,” ingevoegd: waaronder begrepen de stamrechtspaarrekening en het stamrechtbeleggingsrecht, bedoeld in artikel 11a,.
2. In het achtste lid wordt na “artikel 11, eerste lid, onderdeel g,” ingevoegd: dan wel artikel 11a,.

Memorie van Toelichting:

Deze wijzigingen van artikel 32bb van de Wet LB 1964 bewerkstelligen dat bij de bepaling of al dan niet sprake is van een excessieve vertrekvergoeding als bedoeld in artikel 32bb, naast loonstamrechten in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964 tevens rekening moet worden gehouden met de loonstamrechten, bedoeld in artikel 11a van de Wet LB 1964.

1.4. SW 1956

Wettekst; Aan het slot van artikel 32, vijfde lid, (Art. XI, ond. A)

wordt een volzin toegevoegd, luidende: De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op het tegoed van een stamrechtspaarrekening en op de waarde van een stamrechtbeleggingsrecht, bedoeld in artikel 11a van de Wet op de loonbelasting 1964, die overeenkomen met aanspraken als bedoeld in de eerste volzin.

Memorie van Toelichting:

Voor zover de waarde van aanspraken op periodieke uitkeringen bij overlijden van de werknemer of gewezen werknemer niet toekomen aan nabestaanden in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet LB 1964, is het recht niet van erfbelasting vrijgesteld, omdat daartoe – bezien vanuit de verzorgingsgedachte – geen reden aanwezig wordt geacht. Deze voor de verzekeringsvariant van het loonstamrecht geldende systematiek wordt door de voorgestelde wijziging ook toepasselijk bij de bancaire variant voor loonstamrechten.

1.5. AWR

Wettekst; In artikel 30i, eerste lid, onderdeel a, (Art. XXV, ond. B)

wordt na “artikel 11, eerste lid, onderdeel g,” ingevoegd: of de stamrechtspaarrekening of het stamrechtbeleggingsrecht, bedoeld in artikel 11a.

Memorie van Toelichting:

Artikel 30i van de AWR bevat een regeling met betrekking tot revisierente dat onder meer van toepassing is bij verboden handelingen met betrekking tot aanspraken op periodieke uitkeringen als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964. Met de wijziging van artikel 30i van de AWR wordt bewerkstelligd dat bij diezelfde onregelmatige handelingen met een bancaire variant van een loonstamrecht als bedoeld in artikel 11a van de Wet LB 1964, eveneens revisierente verschuldigd wordt.

1.6. Invorderingswet 1990

Wettekst; In artikel 44b, eerste lid, (Art. XXVI, ond. C)

wordt na “bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel g,” ingevoegd: of de stamrechtspaarrekening of het stamrechtbeleggingsrecht, bedoeld in artikel 11a.

Memorie van Toelichting:

Artikel 44b van de Invorderingswet 1990 bevat een regeling op grond waarvan de verzekeraar onder meer aansprakelijk is voor de belasting en de revisierente die een gerechtigde tot periodieke uitkeringen is verschuldigd bij onregelmatige afwikkeling van de betreffende aanspraak (artikel 19b van de Wet LB 1964). Met de wijziging van artikel 44b van de Invorderingswet 1990 wordt bewerkstelligd dat ook aanbieders van stamrechtspaarrekeningen en stamrechtbeleggingsrechten aansprakelijk zijn voor de belasting en revisierente die de gerechtigde tot genoemde aanspraken wordt verschuldigd bij verboden handelingen als bedoeld in artikel 19b van de Wet LB 1964.

1.7. Inwerkingtreding Belastingplan 2010 (Art. XXXIX)

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2010, met dien verstande dat:
  - a. artikel I, onderdelen B, C, H, S, T, U, V en X, eerst toepassing vindt nadat artikel 10.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001 bij het begin van het kalenderjaar 2010 is toegepast;
  - b. artikel III, onderdelen D, E, G en H, eerst toepassing vindt nadat artikel 22d van de Wet op de loonbelasting 1964 bij het begin van het kalenderjaar 2010 is toegepast;
  - c. de wijzigingen ingevolge artikel VII, onderdelen D en E, terugwerken tot en met 1 januari 2009 en slechts toepassing vinden met betrekking tot verliezen van jaren die zijn aangevangen op of na 1 januari 2009;
  - d. de wijziging ingevolge artikel IX toepassing vindt met betrekking tot verliezen van jaren die zijn aangevangen op of na 1 januari 2011;
  - e. de wijzigingen ingevolge artikel XXV, onderdelen C, D en E, voor het eerst toepassing vinden met betrekking tot verzuimen die zijn begaan op of na 1 januari 2010;
  - f. het in artikel XXV, onderdeel F, opgenomen artikel 67ca van de Algemene wet inzake rijksbelastingen geen toepassing vindt met betrekking tot verzuimen begaan vóór 1 januari 2010, indien ter zake een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen;
  - g. de wijziging ingevolge artikel XXVI, onderdeel D, voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot verzuimen die zijn begaan op of na 1 januari 2011.
2. In afwijking van het eerste lid treedt artikel I, onderdelen F en G, in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip waarbij terugwerkende kracht kan worden verleend tot en met 1 januari 2010.
3. Artikel I, onderdeel O, werkt terug tot en met 30 december 2009.

2. Fiscale Vereenvoudigingswet 2010 (FVW 2010)

2.1. Algemeen

In het kader van het fiscale pakket 2010 zullen twee wetsvoorstellen worden ingediend die geheel zijn gewijd aan het terugdringen van de administratieve lasten en uitvoeringskosten. Hierbij gaat het om het wetsvoorstel Uniformering loonbegrip waarin vereenvoudigingen in de loon- en premieheffing worden geregeld en het onderhavige wetsvoorstel Fiscale vereenvoudigingswet 2010 waarin vereenvoudigingen in onder meer de inkomstenbelasting zijn opgenomen.

Dit jaar heeft een proef plaatsgevonden met de voorgevulde aangifte. Deze proef was succesvol. Voorinvulling maakt het leven van de burger gemakkelijker. De Belastingdienst werkt daarom aan het voorinvullen van meer posten van de aangifte. Om dit mogelijk te maken is in dit wetsvoorstel een aantal maatregelen opgenomen. Zo is een aantal wijzigingen opgenomen om in meer situaties voorinvulling van het eigenwoningforfait mogelijk te maken. Verder wordt voor box 3 één peildatum ingevoerd, zodat een belangrijk deel van de box 3 vermogensbestanddelen in de toekomst kan worden voorgevuld. Daarnaast wordt een aantal vereenvoudigingen voorgesteld met betrekking tot onder andere het lijfrenteregime. Met de wijzigingen in de inkomstenbelasting wordt een administratieve lastenverlichting en duidelijker regelgeving voor burgers bereikt. Daarnaast wordt een vermindering van de uitvoeringslasten van de Belastingdienst gerealiseerd.

Ook op formeelrechtelijk terrein wordt winst geboekt. Het kabinet stelt een aantal formeelrechtelijke vereenvoudigingen voor die een vermindering van administratieve lasten voor burgers en bedrijven opleveren. In de eerste plaats gaat het om de startdatum voor het berekenen van heffingsrente bij de inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting. Voorgesteld wordt weer terug te gaan met de startdatum naar, kort gezegd, 1 januari van het jaar volgend op het belastingjaar. In de tweede plaats wordt wettelijk geregeld dat de heffingsrente, de revisierente, de betalingskorting en het verzamelinkomen voor de toepassing van de wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, geacht worden onderdeel uit te maken van de belastingaanslag. Door deze wijzigingen zullen belastingplichtigen minder vaak bezwaar maken en als zij dit doen, zal dit eenvoudiger worden. Hiermee wordt een eerste concrete stap gezet in de uitwerking en invoering van een visie op heffen en innen in de toekomst. Voor deze toekomstvisie wordt verwezen naar de bijlage Modernisering AWR bij dit wetsvoorstel.

2.1.1. Vereenvoudiging bijeenregeling

In het kader van complexiteitsreductie en de door de Tweede Kamer geuite wens tot vereenvoudiging van de bijeenregeling stelt het kabinet drie wijzigingen voor die leiden tot vereenvoudiging, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan doel en strekking van de regeling. Het betreft de volgende maatregelen:

- a. uitbreiden renteaftrek over meegefinancierde kosten ter verkrijging van de hypotheek;
- b. afschaffen goedkoperwonenregeling;
- c. verkorten verjaringstermijn eigenwoningreserve van 5 naar 3 jaar.

Om voorinvulling van het eigenwoningforfait in verhuisjaren mogelijk te maken is in dit wetsvoorstel een wijziging opgenomen op grond waarvan de periode van het eigenwoningforfait wordt aangesloten op de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (hierna: GBA). Daarnaast wordt de regeling voor tijdelijke verhuur vereenvoudigd. Deze regeling betreft tijdelijke verhuur waarbij de woning als hoofdverblijf ter beschikking blijft staan (met name bij verhuur tijdens de vakantieperiode). De wijziging houdt in dat het eigenwoningforfait in die situatie voortaan over het gehele jaar wordt berekend. Dit maakt voorinvulling van het eigenwoningforfait bij tijdelijke verhuur mogelijk. Ter compensatie wordt 70% in plaats van 75% van de netto huurinkomsten belast.

2.1.2. Vereenvoudiging lijfrenten/pensioenen

Met betrekking tot lijfrenten vinden vereenvoudigingen plaats bij de volgende onderwerpen:

- a. terugwentelingsmogelijkheid
- b. redelijke termijn
- c. splitsingsproblematiek pre-brede-herwaarderingslijfrenten

d. delegatiebepaling conserverende aanslag lijfrente- en pensioenaanspraken

Ad. a. Terugwentelingsmogelijkheid

Lijfrentepremies zijn aftrekbaar indien ze zijn betaald of verrekend in het kalenderjaar of in de eerste drie maanden van het volgende kalenderjaar (terugwenteling). Het kabinet stelt voor om deze algemene terugwentelingsmogelijkheid te laten vervallen. De terugwentelingsmogelijkheid is inmiddels niet meer noodzakelijk. De benodigde gegevens voor de berekening van de aftrekruimte zijn thans ruim op tijd voorhanden om de aftrekruimte binnen het kalenderjaar van aftrek zelf te berekenen. Sinds 2004 wordt voor de ruimteberekening namelijk uitgegaan van de premiegrondslag en de pensioenaangroei van het voorafgaande jaar. Daarnaast melden de pensioenfondsen de grootte van de pensioenaangroei inmiddels ruim binnen de maximale termijn van tien maanden na afloop van het kalenderjaar van de pensioenaangroei. Voor het laten vervallen van de terugwentelingsmogelijkheid zijn nog andere redenen. Zo maakt de terugwentelingsmogelijkheid voorinvulling van lijfrentepremies onmogelijk. De gegevens daarvoor moeten immers ruim vóórdat de terugwentelingstermijn is geëindigd, worden verwerkt. Verder leidt de terugwentelingsregeling tot uitworp bij de Belastingdienst door verschillen tussen de renseignering en aangifte. Voorts levert de regeling risico op dubbele aftrek op. De terugwentelingstermijn van zes maanden voor lijfrentepremies bij staking van een onderneming en/of de omzetting van de fiscale oudedagsreserve blijft gehandhaafd. Anders dan bij reguliere lijfrentepremies is de extra tijd voor aftrek (terugwenteling) bij staking van een onderneming wel nodig om de benodigde gegevens te verzamelen. Aangezien in de aanslagregeling de afwikkeling van de staking van een onderneming altijd maatwerk is, leidt in deze gevallen de terugwentelingsmogelijkheid ook niet tot extra problemen en risico's.

Ad. b. Redelijke termijn

Op grond van de huidige wetgeving moeten aan het einde van de opbouwfase van een aanspraak op lijfrenten – de berekeningsdatum – termijnen worden vastgesteld. Volgens vaste jurisprudentie bestaat hiervoor een “redelijke termijn”. Deze termijn is beleidsmatig gesteld op een minimum van zes maanden bij leven en twaalf maanden bij overlijden. [Besluit van 3 juni 2008, nr. CPP2008/287M, Stcrt. nr. 112] Als er bijzondere omstandigheden zijn, is een langere termijn nog aan te merken als redelijk. In de praktijk ontstaat in duizenden gevallen per jaar een probleem met het voldoen aan de redelijke termijn. Daarvoor bestaan verschillende oorzaken. Zo reageert een deel van de belastingplichtigen bijvoorbeeld niet op brieven van verzekeraars. In een aantal gevallen is de begunstigde voor de verzekeraars onvindbaar. Ook komt voor dat belastingplichtigen gedurende een lange periode aan het “shoppen” zijn bij verzekeraars om de hoogste termijnen te kunnen bedingen. Gevolg van het niet voldoen aan de redelijke termijn is dat inkomstenbelasting wordt verschuldigd over de totale waarde van de lijfrenteaanspraak. Bij lijfrenten gesloten ná 1991 is bovendien revisierente verschuldigd. Als heffingstijdstip geldt op grond van vaste jurisprudentie de berekeningsdatum (bij oude kapitaalverzekeringen met een lijfrenteclausule: de expiratedatum) en niet de datum waarop de redelijke termijn wordt overschreden. Hierdoor kan voorinvulling van deze grootheid in de aangifte meestal niet plaatsvinden. Veelal is ook navordering noodzakelijk. Belastingplichtigen pogen alsdan veelal aan te tonen dat als gevolg van bijzondere omstandigheden de lijfrente niet tijdig werd bedongen. De beoordeling of van een dergelijke omstandigheid sprake is, vergt veel tijd en energie van de Belastingdienst.

Gelet op het voorgaande is een tweetal wijzigingen opgenomen in dit wetsvoorstel. De eerste wijziging betreft de invoering van een wettelijke termijn voor de bepaling van de omvang van de lijfrentetermijnen, welke termijn ruimer is dan de termijn die op dit moment in de beleidssfeer geldt. Deze termijn eindigt bij het einde van het kalenderjaar volgend op het jaar van expiratie of berekening bij leven en het einde van het tweede kalenderjaar volgend op het jaar van expiratie of berekening bij overlijden. Wel zal een uitzondering mogelijk blijven voor de situatie dat redelijkerwijs niet kan worden voldaan aan de wettelijke termijn. Naast de wettelijke periode waarbinnen de termijnen voor de lijfrente moeten worden vastgesteld, wordt het heffingstijdstip bij overschrijding van deze periode verlegd naar het tijdstip van overschrijden van die termijn. Met deze wijzigingen wordt beoogd het aantal gevallen van overschrijding van de redelijke termijn zo veel mogelijk te beperken. In overleg met de branche zal worden onderzocht in hoeverre de introductie van een wettelijke mogelijkheid tot inhouding van loonbelasting hier wenselijk en mogelijk is.

Ad. c. Splitsingsproblematiek pré-brede-herwaarderinglijfrenten

Met ingang van 1 januari 2009 is op grond van het Belastingplan 2009 een einde gekomen aan de zogenoemde splitsingsproblematiek voor lijfrenten. Deze problematiek hield in dat voor lijfrenten een gedeelte in box 1 in aanmerking moest worden genomen voor zover premieaftrek had plaatsgevonden en voor een gedeelte in box 3 voor zover geen premieaftrek had plaatsgevonden. Voor de praktijk en de

betrokken belastingplichtigen leidde deze systematiek tot aanzienlijke complicaties en uitvoeringslasten. Met ingang van 1 januari 2009 is hiervoor een oplossing gekomen voor lijfrenten gesloten met ingang van het jaar 2001 alsmede voor lijfrenten globaal gesproken gesloten na 1991 (zogenoemde brede-herwaarderingslijfrenten). Naar aanleiding van een verzoek van het Verbond voor verzekeraars laat het kabinet hetzelfde regime gelden voor de zogenaamde pré-brede-herwaarderingslijfrenten, waarop na 2000 nog premies zijn betaald. Deze pré-brede-herwaarderingslijfrenten worden voortaan integraal in box 1 in aanmerking genomen ongeacht de hoogte van de premiebetalingen die vanaf 2001 zijn gedaan. Met deze wijziging is de splitsingsproblematiek bij pre-bredeherwaarderingslijfrenten opgelost. Overigens gaat het om een beperkt aantal polissen.

Ad. d. Delegatiebepaling conserverende aanslag lijfrente- en pensioenaanspraken

Conserverende aanslagen ter zake van pensioen- en lijfrenteaanspraken hebben in de eerste plaats ten doel te bewerkstelligen dat de pensioen- en lijfrentecontracten door de belastingplichtige en de toegelaten aanbieder op een reguliere wijze worden afgewikkeld. Deze conserverende aanslagen zijn effectief; in de praktijk bestaat zelden aanleiding deze belastingaanslagen daadwerkelijk in te vorderen. Tegelijkertijd roept dat de vraag op of het wellicht mogelijk is een systeem voor deze conserverende aanslagen te ontwikkelen dat in de heffingssfeer de uitvoeringslasten voor de Belastingdienst vermindert. Het kabinet stelt om die reden voor een delegatiebepaling in de wet op te nemen op grond waarvan om doelmatigheidsredenen regels kunnen worden gesteld om in bepaalde gevallen het opleggen van conserverende aanslagen achterwege te laten. Bedoeling is de delegatiebepaling te gebruiken om bepaalde kwalitatieve en kwantitatieve situaties te gaan aanwijzen. Hierbij kan gedacht worden aan het geval dat een emigrerende belastingplichtige een overheidspensioen heeft opgebouwd, omdat de heffing over overheidspensioenen internationaalrechtelijk steeds aan het bronland wordt toegewezen. Ook zal de delegatiebepaling worden gebruikt voor situaties waarbij in zijn algemeenheid niet aannemelijk is dat de kosten verband houdende met een verboden handeling zullen opwegen tegen het met zo'n handeling te behalen fiscale voordeel. Ook kan de bepaling onder omstandigheden mogelijk gebruikt worden in situaties dat ten tijde van de emigratie reeds vaststaat dat de belastingplichtige slechts voor een korte periode vanwege zijn werkgever is uitgezonden naar een ander land en de werkgever er voor instaat dat in de buitenlandperiode er geen handelingen worden verricht die tot invordering van de conserverende aanslag zouden leiden.

2.1.3. Vereenvoudiging box 3

Het kabinet vereenvoudigt box 3 op verschillende punten. Het betreft de volgende wijzigingen:

- a. de invoering van één peildatum in box 3 per 2011;
- b. de toerekening van de grondslag in box 3 tussen partners;
- c. waardering op basis van de WOZ-waarde van woningen in box 3, en
- d. de invoering van een vrijstelling voor contant geld en vergelijkbare vermogensrechten.

Het voordeel uit sparen en beleggen in box 3 wordt op basis van de huidige wettekst bepaald aan de hand van twee peildata: 1 januari van het kalenderjaar (de begindatum) en 31 december van het kalenderjaar (de einddatum). Het kabinet stelt voor om per 2011 nog slechts één peildatum te hanteren: 1 januari van het kalenderjaar. Dit levert een vereenvoudiging van de box 3 regeling op. Het is niet meer nodig om de bezittingen en schulden op twee momenten in het jaar vast te stellen en ook het bepalen van het gemiddelde is niet langer nodig.

2.1.4. Heffingsrente, revisierente, betalingskorting en verzamelinkomen onderdeel van belastingaanslag

Ter vereenvoudiging van het aanslagbiljet en ter verbetering van de rechtsbescherming van belastingplichtige stelt het kabinet daarom voor te bepalen dat de heffingsrente, de revisierente, de betalingskorting en het verzamelinkomen die op het aanslagbiljet (of op het afschrift van de uitspraak of bij de bekendmaking) worden vermeld, voor de toepassing van de wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep geacht worden onderdeel uit te maken van de belastingaanslag. Hierdoor wordt het aanslagbiljet overzichtelijker en kan belastingplichtige niet meer niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn bezwaren als hij in eerste instantie niet heeft geageerd tegen de heffings- of revisierente, de betalingskorting of het verzamelinkomen. Maakt de belastingplichtige bezwaar tegen de heffings- of revisierente, de betalingskorting of het verzamelinkomen, dan geldt omgekeerd het bezwaar ook tegen de belastingaanslag.

De wijziging geldt ook voor bezwaar en beroep tegen een afwijzende beschikking op een herzieningsverzoek voor een voorlopige aanslag inkomstenbelasting en een afwijzende beschikking op een ambtshalve verminderingsverzoek voor een belastingaanslag inkomstenbelasting.

2.1.5. Startdatum heffingsrente voor IB

Bij het Belastingplan 2005 is bepaald dat de heffingsrente voor de belastingaanslagen inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting wordt berekend vanaf de dag volgend op het midden van het tijdvak waarop de belastingaanslag betrekking heeft. Voor de inkomstenbelasting, en vaak ook voor de vennootschapsbelasting, komt dat er feitelijk op neer dat heffingsrente wordt berekend vanaf 1 juli van het belastingjaar. Voor de vennootschapsbelasting is deze wijziging geëffectueerd in het belastingjaar 2005, voor de inkomstenbelasting in 2006. In de loop der jaren is gebleken dat deze wijziging heeft geleid tot inconsistenties in het heffingsrentesysteem. Een aantal van deze inconsistenties is - vooruitlopend op wetgeving - opgelost in het Besluit heffingsrente. Daarnaast is er een inconsistentie die wordt veroorzaakt door de verschillen in behandeling tussen een ambtshalve vermindering en een nadere voorlopige aanslag tot een negatief bedrag. Al deze inconsistenties pakken in het nadeel van belastingplichtige uit. Tijdens de behandeling van het Belastingplan 2009 is aan de Tweede Kamer toegezegd in 2009 op het heffingsrentesysteem terug te komen. Aan deze toezegging is hierbij uitvoering gegeven. Om een einde te maken aan deze voornoemde inconsistenties keert het kabinet in dit wetsvoorstel terug naar het vóór 1 januari 2005 geldende systeem waarbij rente werd berekend vanaf de eerste dag na het einde van het belastingjaar.

2.1.6. Gevolgen voor bedrijfsleven en burger

De goedkoperwonenregeling is complex. Door het afschaffen van deze regeling vindt een vermindering van administratieve lasten van burgers plaats. De verkorting van de verjaringstermijn van de eigenwoningreserve van 5 naar 3 jaar betekent ook een administratieve lastenverlichting voor de burger omdat minder lang en minder vaak rekening hoeft te worden gehouden met deze reserve. Het uitbreiden van de renteaftrek over meegefinancierde financieringskosten naar doorgroeiers voorkomt verwarring over de regeling. Daarnaast zijn twee andere vereenvoudigingen van de eigenwoningregeling opgenomen. De periode van het eigenwoningforfait wordt aangesloten op de GBA. Daarmee wordt voorinvulling van het eigenwoningforfait in verhuisjaren mogelijk. Verder wordt de regeling voor tijdelijke verhuur vereenvoudigd. Het eigenwoningforfait wordt over het gehele jaar berekend, zodat voorinvulling mogelijk wordt. De huurinkomsten worden voor een lager percentage belast. In totaal leveren deze wijzigingen van de eigenwoningregeling een reductie van administratieve lasten voor burgers op. Een kwantificering hiervan is helaas niet mogelijk aangezien deze regeling nog niet was ingevoerd bij het opstellen van de 0-meting.

Door de afschaffing van de terugwentelingsmogelijkheid voor lijfrenten worden burgers niet meer geconfronteerd met vragenbrieven door afwijking van de aangifte ten opzichte van de renseignering. Voorts wordt door de afschaffing van de terugwentelingsmogelijkheid voorinvulling van lijfrentepremies mogelijk. De wijziging met betrekking tot pre-brede-herwaardingslijfrenten voorkomt dat deze lijfrenten moeten worden gesplitst in een box 1- respectievelijk box 3-deel. Het gaat hierbij om enkele duizenden polissen. Dit levert een administratieve lastenverlichting op voor de burger en voor verzekeraars. De ruimere, wettelijke, redelijke termijn voor het bedingen van een lijfrente na de opbouwfase betekent dat minder vaak hoeft te worden afgeweken van de reguliere heffing over lijfrentetermijnen. Op dit moment is in enkele duizenden gevallen per jaar sprake van een termijnoverschrijding. Op het moment dat uitvoering wordt gegeven aan de delegatiebepaling conserverende aanslagen pensioen- en lijfrenteaanspraken leidt dat tot een vermindering van de administratieve lasten voor de burger doordat minder vaak conserverende aanslagen pensioen en lijfrente hoeven te worden opgelegd.

De invoering van één peildatum in box 3 halveert het aantal bedragen dat thans moeten worden opgevoerd in box 3. Aangezien er voor burgers momenteel 601 000 uur gemoeid zijn met het (schriftelijk en digitaal) invullen van de box 3 bezittingen en schulden zijn de besparingen aan administratieve lasten voor de burger 300 500 uren. Voorts maakt het voorinvulling van veel vermogensbestanddelen in box 3 mogelijk waardoor op termijn ook een groot deel van de resterende uren kunnen vervallen.

Door de voorgestelde wijziging om met de startdatum voor het berekenen van de heffingsrente te gaan naar 1 januari van het jaar volgend op het belastingjaar verdwijnt de heffingsrente uit voorlopige aanslagen over het lopende belastingjaar. Belastingplichtigen zullen hierdoor minder vaak bezwaar maken en indien zij dit doen, zal dit door de voorgestelde wijziging waarbij de heffings- en revisierente, de betalingskorting en het verzamelinkomen voor bezwaar en beroep onderdeel geacht worden te zijn van de aanslag, eenvoudiger worden.

2.2. Wet IB 2001

2.2.1. Wettekst; Artikel 3.119a (Art. I, ond. F)

wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:
2. De eigenwoningschuld wordt verhoogd met het gezamenlijke bedrag van de schulden die zijn aangegaan ter betaling van de kosten ter verkrijging van de in het eerste lid bedoelde eigenwoningschuld, waarbij afsluitprovisies in aanmerking worden genomen tot het maximum, bedoeld in artikel 3.120, zevende lid.
2. In het zesde lid wordt "vijf jaar geleden" vervangen door: drie jaar geleden.

Memorie van Toelichting:

In artikel 3.119a van de Wet IB 2001 is de bijleenregeling opgenomen. Zoals in het algemeen deel van deze memorie is aangegeven wordt een drietal maatregelen voorgesteld. Het betreft het uitbreiden van de renteaftrek over meegefinancierde kosten ter verkrijging van de hypotheek, het afschaffen van de goedkoperwonenregeling en in het verlengde daarvan het verkorten van de verjaringstermijn van de eigenwoningreserve (EWR) van 5 naar 3 jaar.

Met de eerste wijziging van artikel 3.119a van de Wet IB 2001 komt het huidige tweede lid, waarin de goedkoperwonenregeling is opgenomen, te vervallen. Het tweede lid wordt vervolgens vervangen door de maatregel waarbij de lening voor meegefinancierde kosten ter verkrijging van de hypotheek tot de eigenwoningschuld (EWS) wordt gerekend. Onder deze meegefinancierde kosten worden verstaan: taxatiekosten ter verkrijging van de hypotheek, afsluitprovisie, notariskosten voor de hypotheekakte en de kadastrale kosten voor inschrijving van de hypotheek. Deze kosten worden eenmalig gemaakt bij het afsluiten van een geldlening en zijn aftrekbaar. Voor afsluitprovisies geldt daarbij wel de beperking van artikel 3.120, zevende lid, van de Wet IB 2001, van maximaal 1,5% van het bedrag van de schulden en een maximum bedrag van € 3 630. Wanneer deze kosten worden gefinancierd middels een geldlening is de rente over die lening echter op basis van de huidige wetsystematiek niet aftrekbaar. Door het voorgestelde artikel 3.119a, tweede lid (nieuw), van de Wet IB 2001 wordt het in samenhang met de formulering van artikel 3.120, eerste lid, van de Wet IB 2001 mogelijk om de rente over een dergelijke lening wel in aftrek te brengen, mits dat deel van de lening is aan te merken als EWS in de zin van de Wet IB 2001. Het voorgestelde artikel 3.119a van de Wet IB 2001 bepaalt daartoe dat de EWS zoals vastgesteld op basis van het eerste lid, wordt verhoogd met het gezamenlijke bedrag van de schulden die zijn aangegaan ter financiering van de kosten ter verkrijging van die EWS, met inachtneming van het hiervoor genoemde maximum van de afsluitprovisies. Allereerst wordt dus vastgesteld welk deel van de lening is aan te merken als EWS. Vervolgens worden de met die EWS samenhangende financieringskosten vastgesteld. Dit is nu ook al het geval, omdat die eenmalige kosten als zodanig reeds aftrekbaar zijn. Met de nieuwe maatregel wordt de lening die is aangegaan om dat deel van de financieringskosten (de met de EWS samenhangende kosten) te financieren bepaald en tot de EWS gerekend. Een voorbeeld ter verduidelijking.

Als gevolg van de tweede wijziging van artikel 3.119a van de Wet IB 2001 wordt de verjaringstermijn van de EWR verkort van 5 naar 3 jaar.

2.2.2. Wettekst; In artikel 3.120, vierde lid, onderdeel a, (Art. I, ond. G)

wordt "de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde renten" vervangen door: de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde renten met uitzondering van de daar bedoelde kosten van geldleningen.

Memorie van Toelichting:

In artikel 3.120, vierde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 is een beperking opgenomen van de aftrekbare rente en kosten. In samenhang met de wijziging van artikel 3.119a van de Wet IB 2001 waarbij het deel van de lening waarmee financieringskosten die samenhangen met de eigenwoningschuld (EWS) zijn gefinancierd als EWS wordt toegelaten, wordt met de wijziging van artikel 3.120, vierde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 bewerkstelligd dat op basis van artikel 3.120, eerste lid, onderdeel a, van die wet ook de rente over dat verhoogde deel van de EWS aftrekbaar is.

2.2.3. Wettekst; In artikel 3.133 (Art. I, ond. H)

wordt na het tweede lid, onder vernummering van het derde tot en met zevende lid tot vierde tot en met achtste lid, een lid ingevoegd, luidende:

3. Een aanspraak op lijfrente die op de contractueel overeengekomen datum nog niet komt tot uitkering van termijnen omdat de omvang van die termijnen nog moet worden vastgesteld, wordt op de hierna aangeduide uiterste datum geacht te zijn afgekocht indien op die datum nog geen termijnen zijn vastgesteld of omzetting in een andere zodanige aanspraak nog niet heeft plaatsgevonden. De uiterste datum is 31 december van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar van de contractueel overeengekomen datum bij leven en 31 december van het tweede kalenderjaar volgend op het kalenderjaar van de contractueel overeengekomen datum bij overlijden, welke termijn door de inspecteur kan worden verlengd wanneer door bijzondere omstandigheden de omvang van de termijnen niet eerder is vastgesteld of omzetting nog niet heeft plaatsgevonden.

Memorie van Toelichting:

Deze bepaling regelt op welk tijdstip na de opbouwfase van een lijfrenteaanspraak uiterlijk lijfrentetermijnen moeten zijn vastgesteld (uiterste datum). Dat is 31 december van het eerste kalenderjaar volgend op het jaar waarin de opbouwfase is geëindigd; bij overlijden is dat 31 december van het tweede kalenderjaar volgend op het jaar waarin de opbouwfase is geëindigd. Indien deze termijn wordt overschreden, wordt geacht sprake te zijn van een afkoop op het tijdstip van die overschrijding.

Met “contractueel overeengekomen datum” wordt bij polissen waarbij de termijnen moeten ingaan bij overlijden, bedoeld op de overlijdensdatum. Onder “omzetting in een ander zodanige aanspraak” wordt vanzelfsprekend uitsluitend verstaan de omzetting in een lijfrenteaanspraak die voor lijfrentepremieaftrek in aanmerking zou komen.

Een uitzondering geldt indien door bijzondere omstandigheden niet kan worden voldaan aan de wettelijke termijn. Overschrijding van de uiterste datum kan redelijk zijn als de overschrijding van de minimumtermijn niet aan de belanghebbende is te wijten. Bijvoorbeeld als de belanghebbende wel alles heeft gedaan wat in redelijkheid van hem verwacht kan worden om de lijfrente te doen ingaan binnen de redelijke termijn, maar de tussenpersoon nalatig is geweest. Een ander voorbeeld is de situatie waarin de belanghebbende door een administratieve fout van de verzekeraar niet of vertraagd op de hoogte is gesteld van het verstrijken van de expiratedatum of de contractuele berekeningsdatum.

2.2.4. Wettekst; Aan artikel 3.136 (Art. I, ond. I)

wordt een lid toegevoegd, luidende:

8. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld op grond waarvan om doelmatigheidsredenen toepassing van het eerste tot en met vijfde lid achterwege kan blijven.

Memorie van Toelichting:

De in dit onderdeel opgenomen wijziging is toegelicht bij de wijziging van artikel 3.83 van de Wet IB 2001 (zie artikel I, onderdeel C)

2.2.5. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.116 (Art. III, ond. K)

wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt “, zijn echtgenoot of degene met wie hij duurzaam een gezamenlijke huishouding voert” vervangen door: of zijn partner.
2. Het derde lid, onderdeel c, komt te luiden:
c. de verzekering wordt vervreemd, behoudens voorzover de verzekering in het kader van het aangaan of beëindigen van een partnerschap wordt omgezet in een of meer andere soortgelijke verzekeringen voor een of beide partners of voormalige partners;.

Memorie van Toelichting:

Bij de kapitaalverzekering eigen woning wordt in een aantal bepalingen verwezen naar het duurzaam voeren van een gezamenlijke huishouding. In deze bepalingen zal worden aangesloten bij het nieuwe partnerbegrip.

2.2.6. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.116a (Art. III, ond. L)

wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid, onderdeel c, wordt “, zijn echtgenoot of degene met wie hij duurzaam een gezamenlijke huishouding voert” vervangen door: of zijn partner.
2. In het derde lid, onderdeel c, wordt “, zijn echtgenoot of degene met wie hij duurzaam een gezamenlijke huishouding voert” vervangen door: of zijn partner.
3. Het vierde lid, onderdeel b, komt te luiden:
b. de spaarrekening onderscheidenlijk het beleggingsrecht wordt vervreemd of verdeeld, behoudens voor zover sprake is van vervreemding of verdeling in het kader van het aangaan of beëindigen van een partnerschap en de spaarrekening onderscheidenlijk het beleggingsrecht wordt gecontinueerd als een spaarrekening eigen woning onderscheidenlijk beleggingsrecht eigen woning;.

Memorie van Toelichting:

In artikel 3.116a van de Wet IB 2001 wordt in een aantal bepalingen verwezen naar het duurzaam voeren van een gezamenlijke huishouding. In deze bepalingen zal worden aangesloten bij het nieuwe partnerbegrip.

2.2.7. Wettekst (m.i.v. 2011); In artikel 3.118, tweede lid, onderdeel a, (Art. III, ond. M)

wordt “, zijn echtgenoot of degene met wie hij duurzaam een gezamenlijke huishouding voert” vervangen door: of zijn partner.

Memorie van Toelichting:

In artikel 3.118 van de Wet IB 2001 wordt verwezen naar het duurzaam voeren van een gezamenlijke huishouding. In deze bepaling zal worden aangesloten bij het nieuwe partnerbegrip.

2.2.8. Wettekst (m.i.v. 2011); In artikel 3.119a, negende lid, (Art. III, ond. N)

vervalt de laatste volzin.

Memorie van Toelichting:

In artikel 3.119a, negende lid, van de Wet IB 2001 wordt onder partner mede verstaan degene met wie de belastingplichtige duurzaam een gezamenlijke huishouding voert. Met de introductie van een uniform partnerbegrip in de inkomstenbelasting kan deze laatste volzin vervallen.

2.2.9. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.120 (Art. III, ond. O)

wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid, onderdeel c, komt te luiden:

c. renten van schulden, kosten van geldlening daaronder begrepen, aangegaan ter verwerving van de eigen woning of een gedeelte daarvan, indien de eigen woning of een gedeelte daarvan direct of indirect is verkregen van de partner van de belastingplichtige, voorzover het totaal van de schulden die de belastingplichtige en zijn partner zijn aangegaan ter verwerving van de woning, na deze verkrijging meer bedraagt dan vóór de vervreemding van de woning of een gedeelte daarvan door zijn partner.

2. Het negende lid komt te luiden:

9. Het eerste lid is niet van toepassing met betrekking tot een overeenkomst van geldlening tussen partners.

Memorie van Toelichting:

In artikel 3.120 van de Wet IB 2001 wordt in een aantal bepalingen verwezen naar de partner van de belastingplichtige of degene met wie hij duurzaam een gezamenlijke huishouding voert. In deze bepalingen zal worden aangesloten bij het nieuwe partnerbegrip.

2.2.10. Wettekst (m.i.v. 2011); Artikel 3.130 (Art. III, ond. P)

wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. Een belastingplichtige kan premies voor lijfrenten als bedoeld in de artikelen 3.127, vijfde lid, 3.128 en 3.129 die binnen zes maanden na afloop van het kalenderjaar door hem zijn betaald of verrekend, naar bij de aangifte gemaakte keuze nog aanmerken als premies die zijn betaald of verrekend in het kalenderjaar.

2. In het derde lid wordt “of binnen de in het tweede lid, onderdelen a en b, bedoelde periode na afloop van het kalenderjaar” vervangen door: of, indien het betreft premies voor lijfrenten als bedoeld in het tweede lid, binnen zes maanden na afloop van het kalenderjaar.

Memorie van Toelichting:

Op grond van het nieuwe tweede lid vervalt de algemene terugwentelingsmogelijkheid voor lijfrentepremies op grond waarvan binnen drie maanden na afloop van het kalenderjaar betaalde of verrekende premies alsnog in het kalenderjaar kunnen worden afgetrokken. De terugwentelingsmogelijkheid voor premies van zogenoemde “stakingslijfrenten” blijft gehandhaafd. Het derde lid van artikel 3.130 van de Wet IB 2001 regelt in de eerste plaats dat indien in het kalenderjaar een belastingplichtige van binnenlands belastingplichtige, buitenlands belastingplichtige wordt en hij in het kalenderjaar in de periode van buitenlandse belastingplicht premies betaalt, hij deze premies in aanmerking kan nemen als premies die zijn betaald in de periode van binnenlandse belastingplicht. Op dit punt wordt deze bepaling niet gewijzigd.

In de tweede plaats voorziet deze bepaling voor buitenlands belastingplichtigen in een terugwentelingsmogelijkheid naar de periode van binnenlandse belastingplicht van premies die na afloop van het kalenderjaar zijn betaald maar binnen de periode waarbinnen in binnenlandse situaties terugwenteling mogelijk is. Omdat de algemene terugwentelingsmogelijkheid voor binnenlands belastingplichtigen vervalt, vervalt deze mogelijkheid ook voor buitenlands belastingplichtigen. De terugwentelingsmogelijkheid over de jaargrens voor buitenlands belastingplichtigen wordt dus eveneens beperkt tot zogenoemde “stakingslijfrenten”.

2.3. AWR

Wettekst; Artikel 30f (Art. XV, ond. D)

wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid, onderdeel a, wordt “het midden van het tijdvak” vervangen door: het einde van het tijdvak.

2. Het vierde lid vervalt, onder vernummering van het vijfde en zesde lid tot vierde en vijfde lid.

Memorie van Toelichting:

De wijziging in artikel 30f, derde lid, van de AWR wijzigt de aanvang van het tijdvak van de heffingsrente van 1 juli van het lopende belastingjaar (jaar t) naar 1 januari van het jaar na het lopende belastingjaar (jaar t+1).

De wijziging in het vierde lid verwijdt een delegatiebepaling waaraan nooit invulling is gegeven.

2.4. Invoeringswet Wet IB 2001

Wettekst; Artikel I, onderdeel O, (Art. XXV)

van hoofdstuk 2 van de Invoeringswet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het zesde lid wordt “daarop berustende bepalingen” vervangen door: daarop berustende bepalingen, alsmede artikel 3.133, derde lid, van die wet.
2. Onder vernummering van het zevende lid tot achtste lid, wordt na het zesde lid een lid ingevoegd, luidende:
7. Met betrekking tot aanspraken op lijfrenten als bedoeld in het zesde lid zijn de aanhef en onderdeel d van het eerste lid ook van toepassing voor zover de desbetreffende premies het in onderdeel d genoemde bedrag van € 2269 te boven gaan, met dien verstande dat voor zover na 2009 betaalde premies het bedrag van € 2269 te boven gaan, deze niet in aanmerking worden genomen als prestatie als bedoeld in artikel 25, zevende lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, zoals die bepaling luidde op 31 december 1991.

Memorie van Toelichting:

Deze wijziging regelt in de eerste plaats dat de redelijke termijn voor het vaststellen van lijfrentetermijnen na de opbouwfase, en het heffingstijdstip na het verstrijken van deze termijn, zoals geregeld in artikel 3.133, derde lid (nieuw) Wet IB 2001, ook geldt voor lijfrenten die vallen onder het bereik van artikel I, onderdeel O, van hoofdstuk 2 van de Invoeringswet inkomstenbelasting 2001. Het gaat hierbij om vóór 1991 gesloten kapitaalverzekeringen met lijfrenteclausule.

Het nieuwe zevende lid van onderdeel O behelst de in het algemeen deel van deze memorie genoemde oplossing van de splitsingsproblematiek voor zogenoemde pré-Brede-herwaarderinglijfrenten (globaal gesproken lijfrenten gesloten vóór 1992).

Op grond van het voorgestelde zevende lid geldt voor dergelijke lijfrenten niet meer het in het eerste lid, onderdeel d, genoemde grensbedrag van € 2269 aan per kalenderjaar betaalde premies. Als gevolg hiervan bewerkstelligt de aanhef van het eerste lid in combinatie met onderdeel d, dat op de desbetreffende lijfrenten de Wet op de inkomstenbelasting 1964 van toepassing blijft voor de vaststelling van de hoogte van de belastbare inkomsten. Dit bedrag aan belastbare inkomsten wordt vervolgens op grond van de laatste volzin van het eerste lid aangemerkt als inkomsten uit werk en woning. Per saldo is het gevolg dat de pré-Brede-herwaarderinglijfrenten integraal in box 1 in aanmerking worden genomen ongeacht de hoogte van de premiebetalingen met ingang van het jaar 2001.

Deze heffingssystematiek brengt tevens mee dat het niet nodig is om een aanvullende overgangsbepaling als artikel 10a.6 Wet IB 2001 te treffen voor de jaren 2001 tot en met 2009. Immers met ingang van 2010 bewerkstelligt het nieuwe zevende lid al dat met de in de jaren 2001 tot en met 2009 niet afgetrokken premies boven € 2269 per kalenderjaar, in box 1 rekening wordt gehouden in de toepassing van de saldomethode zoals die gold in het regime van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

Het laatste zinsdeel van het nieuwe zevende lid bewerkstelligt dat de regeling niet verder gaat dan de regeling die met ingang van 1 januari 2009 ook is getroffen voor Brede-herwaarderinglijfrenten en lijfrenten gesloten met ingang van 2001. Ook voor dergelijke lijfrenten geldt immers dat premies betaald na de inwerkingtreding van het regime ter oplossing van de splitsingsproblematiek, niet meetellen voor de toepassing van de saldomethode voor zover die premies meer bedragen dan € 2269.

Zoals in het algemeen deel van deze memorie is opgemerkt, heeft het zevende lid betekenis voor een beperkt aantal pré-Brede-herwaarderinglijfrenten. Het aantal gevallen zal in de toekomst ook niet toenemen omdat voor dergelijke lijfrenten wat de hoogte van premiebetalingen betreft beperkingen gelden met het oog op het behoud van het pré-Brede-herwaarderingregime. Gewezen wordt op het bepaalde in artikel 75 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Zo is het bij voorbeeld niet mogelijk

om op een premievrij gemaakte pré-Brede-herwaarderingslijfrente alsnog premies te gaan betalen omdat op die lijfrente als gevolg daarvan het regime van de Brede Herwaardering c.q. van de Wet IB 2001 van toepassing wordt.

2.5. Inwerkingtreding FVW 2010 (Art. XXVII)

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2010, met dien verstande dat:
  - a. artikel I, onderdelen S en T, voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot belastingaanslagen inkomstenbelasting ter zake van tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari 2010;
  - b. artikel XV, onderdelen A en B, voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot inkomensgegevens over het kalenderjaar 2010;
  - c. artikel XV, onderdeel C, voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot belastingaanslagen ter zake van tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari 2010;
  - d. artikel XV, onderdeel D, en artikel XVII, onderdeel B, voor het eerst toepassing vinden met betrekking tot belastingaanslagen ter zake van tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari 2010.
2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen XIX tot en met XXI in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden vastgesteld.

3. Fiscale onderhoudswet 2010 (FOW 2010)

3.1. Algemeen

De in dit wetsvoorstel opgenomen wijzigingen zijn uitsluitend wijzigingen van technische en redactionele aard.

Aan het wetsvoorstel zijn voor het bedrijfsleven of de burger geen positieve of negatieve administratieve lasten van betekenis verbonden.

3.2. Wet IB 2001

3.2.1. Wettekst; In artikel 3.126, eerste lid, onderdeel b, (Art. I, ond. A):

wordt "artikel 5, onderdeel b, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969" vervangen door: artikel 5, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969.

Memorie van Toelichting:

Met deze wijziging wordt een onjuiste verwijzing aangepast.

3.2.2. Wettekst; Artikel 3.129 (Art. I, ond. B):

wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid, onderdeel a, onder 2o, komt te luiden:
2°. de ondernemer ten tijde van het staken voor 45% of meer arbeidsongeschikt is en de hem toekomende termijnen van lijfrenten ingaan binnen zes maanden na het staken of.
2. Na het vierde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:
5. Voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel a, onder 2°, wordt de ondernemer beschouwd voor 45% of meer arbeidsongeschikt te zijn indien hij aannemelijk maakt dat hij door ziekte of gebreken niet in staat is om ten minste 55% te verdienen van wat lichamelijk en gezonde belastingplichtigen die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen, en daartoe ook hetzij in het afgelopen jaar niet in staat is geweest hetzij vermoedelijk in het eerstkomende jaar niet in staat zal zijn.

Memorie van Toelichting:

In het huidige artikel 3.129, tweede lid, onderdeel a, onder 2o, van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) is een verwijzing opgenomen naar artikel 6.20, eerste lid, onderdeel a, van die wet. Met die verwijzing is beoogd het criterium aan te geven dat geldt voor de beoordeling of de ondernemer voor 45% of meer arbeidsongeschikt is. Deze verwijzing klopt inmiddels echter niet meer. Met ingang van 1 januari 2004 is onderdeel a van artikel 6.20, eerste lid, van de Wet IB 2001 vervallen en is het in artikel 3.129, tweede lid, onderdeel a, onder 2o, van de Wet IB 2001 bedoelde criterium opgenomen in artikel 6.20, eerste lid, van de Wet IB 2001; met ingang van 1 januari 2009 is het bedoelde criterium helemaal niet meer in artikel 6.20 van de Wet IB 2001 opgenomen². Daarom wordt voorgesteld de tekst waar de verwijzing betrekking op had rechtstreeks in artikel 3.129 van de Wet IB 2001 op te nemen en deze wijziging terug te laten werken tot en met 1 januari 2004. Zoals uit het voorgaande volgt, is met deze aanpassing geen inhoudelijke wijziging beoogd.

3.3. Wet LB 1964

3.3.1. Wettekst; In artikel 19a, eerste lid, onderdeel f, onder ten tweede, (Art. II, ond. B)

wordt "artikel 3.83, eerste of tweede lid" vervangen door: artikel 3.83, eerste of tweede lid, artikel 3.136, derde, vierde of vijfde lid.

Memorie van Toelichting:

In artikel 19a, eerste lid, onderdeel f, onder 2o, van de Wet LB 1964 wordt abusievelijk artikel 3.136, derde, vierde en vijfde lid, van de Wet IB 2001 nog niet genoemd. Laatstgenoemde leden zijn met ingang van 29 juni 2009, 12.00 uur, in de Wet IB 2001 opgenomen op grond van de wet van 8 juli 2009 tot wijziging van enkele belastingwetten (reparatie in verband met arresten van de Hoge Raad inzake pensioen- en lijfrenteaanspraken) (Stb. 304). Met deze wijziging wordt die omissie hersteld.

3.4. Inwerkingtreding FOW 2010 (Art. XXIV)

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2010.
2. Artikel I, onderdeel B, werkt terug tot en met 1 januari 2004.
3. De artikelen I, onderdelen D en E, II, onderdelen A, E, F en G, III, VIII en IX werken terug tot en met 1 januari 2009.
4. Artikel II, onderdeel B, werkt terug tot en met 29 juni 2009, 12.00 uur.
5. De artikelen II, onderdelen D en H, en XI werken terug tot en met 1 januari 2007.
6. De artikelen II, onderdeel C, VI, onderdeel B, en VII, onderdeel A, werken terug tot en met 1 juli 2009.
7. Artikel VII, onderdeel E, werkt terug tot en met 1 januari 2005.
8. De artikelen X en XII werken terug tot en met 31 december 2008.
9. Artikel XIII werkt terug tot en met 11 maart 2009

